Lieta Nr. A42593107
A1274-09/11

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2009.gada 29.oktobrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese I.Putra,
piedaloties pieteicējam *M.M.*, zvērinātai advokātei uz ordera pamata Rutai Bulavai un pieaicinātās iestādes Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes pārstāvei *L.K.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu pēc *M.M.* sūdzības par Valsts policijas Rīgas rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 3.nodaļas priekšnieka 2007.gada 3.augusta lēmumu Nr.035/PB 282597–M–459.

Aprakstošā daļa

[1] 2007.gada 19.jūnijā Rīgas rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja (turpmāk arī – Rīgas RPP KPB) 3.nodaļas jaunākais inspektors *M.M.* sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PB 282597 par administratīvo pārkāpumu, atbildība par kuru paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī – LAPK) 149^8.panta sestajā daļā. Protokolā norādīts, ka *M.M.* vadījis transportlīdzekli NISSAN ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* (turpmāk arī– NISSAN) apdzīvotā vietā, kas apzīmēta ar 518.ceļa zīmi – Rīgas rajonā, Sējas pagastā pa autoceļu Inčukalns – Valmiera 4km Valmieras virzienā, pārkāpjot atļauto braukšanas ātrumu. Vietā, kur atļautais braukšanas ātrums ir 50 km/h, fiksēts ātrums 76 km/h. Ātrums fiksēts ar mēraparātu STALKER Nr.26937, kura pieļaujamā kļūda var būt -/+ 5 km/h. Minimālais pārkāpēja ātrums bija 71 km/h, līdz ar to pieļautais ātrums pārsniegts par 21 km/h. Pārkāpējs ar savām darbībām nav ievērojis Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – CSN) 114.punktu. Vienlaicīgi ar administratīvā pārkāpuma protokolu pārkāpējam uzlikts administratīvais sods Ls 30 apmērā.

M.M. minētajam lēmumam nepiekritis un to apstrīdējis augstākā iestādē. Rīgas RPP KPB 3.nodaļas priekšnieks 2007.gada 3.augustā pieņēmis lēmumu Nr.035/PB282597–M–459 (turpmāk arī – Lēmums), ar kuru nolemts atstāt negrozītu sākotnējo lēmumu. Lēmums pamatots ar šādiem apsvērumiem.

[1.1] Prasības braukšanas ātruma kontroles mērierīcēm ir noteiktas normatīvajos aktos. Ātrums fiksēts ar STALKER Nr.26937, kas atbilst normatīvo aktu prasībām un ir pieļaujams ātruma fiksēšanai. Tā kā konkrētajā mēraparātā neparādās cita informācija, kā tikai transportlīdzekļa ātrums, un nav redzams, uz ko tas attiecas, dokumentētas informācijas statusu tas iegūst kopā ar inspektora liecībām, ko kopā fiksē protokolā. Pārkāpums fiksēts gan ar mēraparātu, gan vizuāli.

[1.2] Atbildot uz *M.M.* argumentiem, secināts, ka no protokola nepārprotami izriet, kādi Ministru kabineta noteikumi ir pārkāpti. Nav apstiprinājies fakts, ka NISSAN apturēšana apdraudējusi ceļu satiksme drošību, jo transportlīdzeklis pēc

apturēšanas novietots tā, lai neradītu draudus pārējiem satiksmes dalībniekiem. Neapstiprinās norādītais, ka policijas darbinieks nav nosaucis savu uzvārdu un ieņemamo amatu. Neapstiprinās tas, ka fiksētais braukšanas ātrums neattiecas uz *M.M.* vadīto NISSAN, jo citi transportlīdzekļi tai pat virzienā tajā brīdī nebrauca, bet priekšā braucošā automašīna jau bija pabraukusi garām policijas postenim. *M.M.* braukšanas ātrums netika uzrādīts, jo viņš pats atteicies to apskatīt. Arī lūgums uzrādīt verificēšanas sertifikātu *M.M.* nebija izteicis. Nav apstiprinājies, ka policijas darbinieki izvairījušies *M.M.* uzrādīt videoierakstu, jo konkrētā dienesta automašīna vispār nav aprīkota ar video iekārtām. Mērierīces STALKER kļūda ekspluatācijas apstākļos ir +/- 5 km/h, ja ātrums ir lielāks par 100 km/h.

[1.3] Nav konstatēts, ka pārkāpumu fiksējošie inspektori *E.M.* un *Dz.D.* pārsnieguši savas pilnvaras. Viņi ir rīkojušies atbilstoši savai kompetencei un pildījuši savus dienesta pienākumus. Inspektori nav pārkāpuši 2003.gada 30.decembra instrukciju Nr.22 „Ceļu policijas darba organizēšanas instrukcija", kas ir iekšējais normatīvais akts, kā arī ievērojuši likuma „Par policiju" prasības.

[1.4] STALKER Nr.26937 ir veikta verificēšana SIA „Latvijas nacionālās metroloģijas centrs" 2005.gada 29.jūlijā, un izdots verifikācijas sertifikāts Nr.E0071V07.

[1.5] Pārkāpuma fakts ir konstatēts un pierādīts ar protokolu, policijas darbinieku liecībām un braukšanas ātruma noteikšanas mērierīci.

[2] Administratīvajā rajona tiesā 2007.gada 29.augustā saņemts *M.M.* (turpmāk arī – Sūdzības iesniedzējs) sūdzība. Sūdzība pamatota ar turpmāk norādītiem apsvērumiem.

[2.1] *Dz.D.* dienesta ziņojumā norādītais neatbilst patiesībai, jo Sūdzības iesniedzējs tika apturēts vietā, kur ceļš ir šaurs un ierobežots ar margām, līdz ar to traucējot citiem satiksmes dalībniekiem pie intensīvas satiksmes.

[2.2] Ziņojumos norādīts, ka Sūdzības iesniedzējs atzinis ātrumu. Tam *M.M.* pilnībā nepiekrīt, par ko liecina rakstiskais paskaidrojums pie protokola.

[2.3] Sūdzības iesniedzēja NISSAN vadītais ātrums netika konstatēts, jo dēļ intensīvās satiksmes abos virzienos to nebija iespējams izdarīt.

[2.4] Nav iespējams identificēt pārkāptos Ministru kabineta noteikumus, jo protokolā nav norādīts to izdošanas gads.

[2.5] Visi policijas darbinieku izdarītie pārkāpumi ir atspēkoti tikai ar viņu pašu dienesta ziņojumiem, kam policija piešķīrusi lielāku ticamību, līdz ar to policija nav un arī faktiski nevar izvērtēt lietas apstākļus objektīvi.

[2.6] Nav saprotams policijas secinājums, ka STALKER Nr.26937 ir veikta verificēšana 2005.gada 29.jūlijā, līdz ar to mērierīce atbilst 2006.gada 5.decembra noteikumiem Nr. 981. Līdz ar to uzskata, ka mērierīce nav pienācīgā kārtā verificēta.

[3] Administratīvajā rajona tiesā 2007.gada 12.septembrī saņemti Rīgas RPP Kārtības policijas biroja (turpmāk arī – Iestāde) paskaidrojumi. Paskaidrojumos norādīts, ka sūdzība uzskatāma par nepamatotu un ir noraidāma. Paskaidrojumā Iestāde atsaucas uz Lēmumā norādītajiem argumentiem.

[4] Tiesas sēdē Sūdzības iesniedzējs uzturēja savu prasījumu par Lēmuma atcelšanu uz pieteikumā norādītajiem pamatiem, papildus norādīja, ka fiksētais ātrums noteikti nav viņa, jo policisti nevarēja uzrādīt STALKER mērījumu. Sūdzības

iesniedzējs braucis ar 50-55 km/h, jo tā bija apdzīvota vieta. Lietā ir policijas inspektora *R.K.* 2007.gada 7.augusta ziņojums, kurā ir norādīta *M.M.* nepiederoša mašīna, kurai fiksēts milzīgs ātrums. Tas liecina par policijas darbu, un iespējams viņi tādā veidā gribējuši pastiprināt sūdzības iesniedzēja vainu.

[5] Iestādes pārstāve tiesas sēdē uzturēja Lēmumā un paskaidrojumos norādītos argumentus. Papildus paskaidroja, ka inspektori rīkojušies pareizi, neko nav pārkāpuši. STALKER mērījumus sūdzības iesniedzējs atteicās apskatīt, tai pat laikā, mērījumu uzrādīšana nav obligāta, jo ir gadījumi, kad divi policijas darbinieki strādā ar zināmu attālumu viens no otra – viens fiksē ātrumu, pa rāciju paziņo otram, un otrs policists pārkāpēju aptur, līdz ar to pārkāpējam nav iespējams uzrādīt ātruma mērījumu. Tāpat policijas darbiniekiem ir atļauts apturēt policijas mašīnu jebkurā vietā, lai pārtrauktu pārkāpumu izdarīšanu, pat tad, ja šāda rīcība traucē citiem satiksmes dalībniekiem. Attiecībā uz Lēmumā norādīto par STALKER verificēšanas datumu, Lēmumā ir ieviesusies pārrakstīšanās kļūda, jo lēmums ir rakstīts datorā uz cita lēmuma pamata, līdz ar to minētie datumi attiecas uz citu mēraparātu, bet konkrētajā lietā īstais sertifikāts ir iesniegts lietā, STALKER ir verificēts 2007.gada 7.februārī un derīgs līdz 2008.gada 6.februārim. Pieļautā kļūda lietas būtību nemaina. Attiecībā uz *R.K.* dienesta ziņojumu, tas ir kļūdaini nonācis konkrētajā lietā un uz Sūdzības iesniedzēju nekādi neattiecas.

[6] Lietas izskatīšanā liecinieks *Dz.D.* liecināja, ka nekādi citi apstākļi, izņemot lietu, STALKER radaru nevar ietekmēt. Radaru pagriež pret automašīnu un uz displeja parādās cipars, kas ir automašīnas ātrums. Konstatētais mērījums turas tik ilgi, kamēr radars netiek virzīts uz nākamo mašīnu, netiek nospiesta poga nākamā ātruma fiksācijai. Fiksēt var tikai vienas mašīnas ātrumu. Ja mainās tā saucamais šaušanas leņķis, tad ātrumu tieši parāda mazāku, nevis lielāku. Ja persona vēlas, radara mērījums tiek uzrādīts, bet tas nav obligāti. Policija drīkst apturēt automašīnu neatļautā vietā.

Lietas izskatīšanā liecinieks *E.M.* liecināja, ka nevar atcerēties tik vecus notikumus, taču apgalvoja, ka viss norādītais ziņojumā atbilst patiesībai, arī tas, ka automašīna apturēta aiz dzelzs barjeras, ka intensīvas satiksmes nebija un automašīnu kolonna nebrauca. Distance starp mašīnām bija liela, lai fiksētu katras mašīnas ātrumu. Policisti parasti radara mērījumus uzrāda, bet ja persona atsakās, tad neuzstāj. Tad otrs kolēģis trupina strādāt, un, ja persona pēc kāda laika pārdomā, tad radara mērījumu uzrādīt vairs nav iespējams.

Motīvu daļa

[7] Izvērtējusi lietas materiālus, lietas dalībnieku paskaidrojumus un liecinieku liecības kopsakarā un savstarpējā saistībā, tiesa nonāk pie secinājuma, ka sūdzība ir nepamatota un noraidāma.

[8] Ar lietas materiāliem tiesa konstatē turpmāk norādītos faktiskos apstākļus.

[8.1] 2007.gada 19.jūnijā Rīgas RPP KPB 3.nodaļas jaunākais inspektors *Dz.D.* sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PB 282597 un pieņēmis lēmumu saukt *M.M.* pie administratīvās atbildības, uzliekot naudas sodu Ls 30 apmērā *(lietas 31.lapa).*

[8.2] 2007.gada 19.jūnijā notikuma vietā *M.M.* sniedzis rakstveida paskaidrojumus, ka vienlaicīgi pa ceļu braukušas aptuveni 10 automašīnas, nepārsniedzot pieļauto braukšanas ātrumu, bet apturēts tieši viņš, un viņam uzrādīts ātrums 76 km/h. Viņam netika uzrādīta mērierīce. Automašīna tika apturēta tā, ka traucēja citiem ceļu satiksmes dalībniekiem *(lietas 33.lapa).*

[8.3] 2007.gada 27.jūnijā *M.M.* vērsies ar sūdzību Rīgas rajona policijas pārvaldē *(lietas 34.lapa).*

[8.4] 2007.gada 14.jūlijā Rīgas RPP KPB 3.nodaļas inspektori *Dz.D.* un *E.M.* sastādījuši dienesta ziņojumus, kuros norādīts, ka veikuši ātruma režīma kontroli automašīnai, kura salīdzinot ar citām mašīnām, ļoti ātri tuvojās policijas patruļvietai. Policisti apturējuši NISSAN. Tas apstājies tā, ka daļa automašīnas palikusi uz brauktuves, bet pēc policista lūguma NISSAN pārvietots uz ceļa nomali un nav traucējis citiem satiksmes dalībniekiem. Nekādu ceļa nožogojumu tur vairs nebija. Vadītājs paskaidroja, ka braucis nedaudz ātrāk par 70 km/h, par ko viņu nevajadzētu apturēt. Mērierīces fiksētais ātrums pārkāpējam tika uzrādīts, ko *M.M.* nevēlējās apskatīt. Radara verificēšanas sertifikāta uzrādīšana netika pieprasīta. Policistiem neradās nekādas šaubas, ka fiksētais ātrums ir tieši apturētajai automašīnai. Pirms NISSAN braucošā mašīna jau bija pabraukusi postenim garām. Intensīvas satiksmes uz autoceļa nebija *(lietas 36.-38.lapa).*

[8.5] 2007.gada 3.augustā Rīgas RPP KPB 3.nodaļas priekšnieks pieņēmis lēmumu Nr.035/PB282597–M–459 atstāt spēkā sākotnējo lēmumus, bet sūdzību noraidīt *(lietas 6.-13.lapa).*

[8.6] Lietai pievienots SIA „Latvijas nacionālais metroloģijas centrs" verificēšanas sertifikāts Nr.E0071V07, ar kuru 2007.gada 7.februārī verificēts radars STALKER Nr.26937, sertifikāts derīgs līdz 2008.gada 6.februārim *(lietas 55.lapa).*

[7] Sods piemērots pamatojoties uz LAPK 149.^{8}panta sesto daļu, kura noteic, ka par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 21 km/h līdz 30 km/h ar automobiļiem, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 518.ceļa zīmi „Apdzīvotas vietas sākums" vai ar 528.ceļa zīmi „Dzīvojamā zona", transportlīdzekļu vadītājiem uzliek naudas sodu trīsdesmit latu apmērā.

Savukārt CSN 114.punkts noteic, ka apdzīvotās vietās visu transportlīdzekļu braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt 50 km/h, bet dzīvojamās zonās, daudzdzīvokļu namu pagalmos, degvielas uzpildes staciju un stāvvietu teritorijās - 20 km/h.

Tādējādi saskaņā ar panta dispozīciju, sankcijā paredzētās tiesiskās sekas iestājas gadījumos, kad administratīvā pārkāpuma sastāvā ir saskatāmas sekojošas pazīmes: 1) transportlīdzeklis brauc apdzīvotā vietā vai dzīvojamās zonās, daudzdzīvokļu namu pagalmos, degvielas uzpildes staciju un stāvvietu teritorijās; 2) transporta līdzekļa braukšanas ātrums pārsniedz atļauto braukšanas ātrumu konkrētajās vietās par 21 – 30 km/h. Gadījumos, kad sakrīt tiesību normā ietvertās un pārkāpuma faktiskajā sastāvā konstatētās administratīvā pārkāpuma sastāva pazīmes, likums imperatīvi nosaka tiesiskās sekas – naudas sodu Ls 30 apmērā.

Lietā nav strīda par to, ka *M.M.* vadīja transportlīdzekli NISSAN ar valsts reģistrācijas Nr. */reģistrācijas numurs/* apdzīvotā vietā Murjāņi, kur atļautais braukšanas ātrums ir 50 km/h.

Lietā ir strīds par to, ka: 1) policijas darbinieki ir pārkāpuši virkni tiesību normu, kas reglamentē viņu rīcību, kontrolējot ātruma pārsniegšanu uz autoceļiem, līdz ar to viņi nevar objektīvi fiksēt pārkāpumu; 2) ātruma mērierīce STALKER

Nr.26937 nav pieļaujama ātruma fiksēšanai, jo, kā Lēmumā norādīts, tā verificēta 2005.gada 29.jūlijā, tai pat laikā atbilst 2006.gada 5.decembra Ministru kabineta noteikumiem; 3) policijas darbinieki nav fiksējuši tieši *M.M.* vadītās automašīnas ātrumu, kura braukusi, nepārsniedzot atļauto brukšanas ātrumu, bet kādas citas automašīnas ātrumu, jo bijusi liela satiksmes intensitāte.

[8] Tiesa pārbauda sūdzības iesniedzēja argumentus par policijas darbinieku rīcību, konstatējot pārkāpumu.

No lietas materiāliem secināms, ka policijas darbiniekiem, pildot savus pienākumus jāievēro likums „Par policiju" un Iekšlietu ministrijas instrukcija Nr.22 „Ceļu policijas darba organizēšanas instrukcija", kas ir iekšējais normatīvais akts. *M.M.*, sniedzot apstrīdēšanas sūdzību par sākotnējo lēmumu, norādījis uz policijas darbinieku pieļautajiem pārkāpumiem. No Lēmuma secināms, ka policijas inspektoru rīcību ir pārbaudījusi augstāka amatpersona un nav konstatējusi nekādus pārkāpumus, kas varētu ietekmēt pārkāpuma fiksācijas pareizību, vai varētu novest pie cita lietas iznākuma, kā arī nekādus citus iekšējās instrukcijas noteikumu pārkāpumus. Lietas izskatīšanas laikā noskaidrots, ka policijas darbiniekiem nav uzlikts ne ar kādu ārējo vai iekšējo normatīvo aktu par pienākumu uzrādīt radara mērījumu, kā arī, ņemot policijas darbinieku darba un metožu specifiku, atsevišķos gadījumos tas pat nav iespējams. Tāpat lietā noskaidrots, ka policijas darbinieki var apturēt likumpārkāpēju arī vietās, kur var tikt apgrūtināta citu satiksmes dalībnieku kustību un kur normālos apstākļos mašīnu apturēšana nav pieļaujama. Taču tiesas ieskatā konkrētajā ceļa posmā pieļaujamais braukšanas ātrums nepārsniedz 50 km/h, un tajā nav tik intensīva satiksme nevienā no diennakts stundām, ka pārkāpēja apturēšana varētu apdraudēt citus satiksmes dalībniekus un pašus policistus. No liecinieku liecībām un dienesta ziņojumiem izriet, ka sūdzības iesniedzējs pats apturējis automašīnu daļēji uz braucamās ceļa daļas, nevis tur, kur norādījis policijas darbinieks, taču pēc policista lūguma uzbraucis uz nomales. Sūdzības iesniedzējs to nenoliedz.

Tiesai nav pamata apšaubīt Lēmumā un ziņojumos konstatēto, kā arī liecinieku liecībās norādīto, ka policijas darbinieki pildījuši savus dienesta pienākumus, ievērojot gan iekšējos, gan ārējos normatīvajos aktos noteiktās prasības.

Tiesa norāda, ka sūdzības par policistu pieļautajiem pārkāpumiem izskata padotības kārtībā augstāka amatpersona, un pārkāpumu konstatēšanas gadījumā sauc policistus pie disciplināratbildības. Policista iekšējās instrukcijas pārkāpums pats par sevi nekādi neietekmē administratīvā pārkāpuma sastāvu un pārkāpēja atbildību, ja pārkāpums konstatēts ar likumā paredzētām tiesiskām metodēm. Tiesas ieskatā sūdzības iesniedzējs, uzskaitot virkni policistu pārkāpumus, pats cenšas izvairīties no atbildības, taču tādu sūdzības iesniedzēja interesi likums neaizsargā.

[9] Tiesa pārbauda radara STALKER pieļaujamību konkrētajā lietā.

No Lēmuma redzams, ka tajā iet runa par to pašu radaru STALKER, kurš norādīts protokolā, proti STALKER Nr.26937. Tiesa atzīst, ka Lēmumā ieviesusies pārrakstīšanās kļūda, norādot nepareizu radara verificēšanas datumu, jo no pirmatnējā dokumenta, proti, paša verificēšanas sertifikāta izriet, ka verificēšana notikusi 2007.gada 7.februārī. Lēmumā un sertifikātā sakrīt arī sertifikāta numurs, proti, Lēmumā norādīts pareizais numurs – sertifikāts Nr.E0071V07. Radaru verifikācija notiek katru gadu, taču rada numurs tā izmantošanas periodā nemainās, līdz ar to tiesa noraida sūdzības iesniedzēja argumentu, ka nav saprotams, ar kādu radaru veikti

ātrumam mērījumi. Tiesa uzskata, ka ātruma fiksācija veikta ar normatīvo aktu prasībām atbilstošu radaru, nav šaubu, ka mērījumi veikti tieši ar STALKER radaru Nr.26937, jo tas fiksēts protokolā pārkāpuma izdarīšanas brīdī, un radara fiksētais ātrums ir pieļaujams un attiecināms uz konkrēto lietu.

Lietā nav izšķirošas nozīmes tam, ka radars nefiksē konkrētu transportlīdzekli, bet tikai ātrumu. Šādu radaru izmantošanu likumdevējs ir atļāvis, par ko strīdu nav, bez tam radara mērījums nav vienīgais pārkāpēja vainas pierādījums lietā. Nevienam no pierādījumiem nav augstāka spēka par citiem, un visi pierādījumi vērtējami kopsakarā un savstarpējā saistībā.

[10] Sūdzības iesniedzējs norāda uz dienesta ziņojumu *(lietas 39.lapa),* ar kuru policisti maldina tiesu un vēlas pasliktināt Sūdzības iesniedzēja stāvokli lietā. Tiesa pārbauda minētajā dienesta ziņojumā norādīto informāciju un konstatē, ka tajā iet runa par citu pārkāpuma datumu, citu transportlīdzekli, tas ir ar lietu nesaistīta policijas inspektora ziņojums, līdz ar to tiesa secina, ka nepārprotami dienesta ziņojums pievienots lietas materiāliem kļūdaini un uz konkrēto lietu neattiecas, tāpēc tiesa nevērtēs minēto dokumentu.

[11] Tiesa pārbauda kārtību kādā tika fiksēts automašīnas braukšanas ātrums.

[11.1] No lietas materiāliem izriet, ka policijas darbinieki fiksējuši automašīnas NISSAN braukšanas ātrumu ar ātruma mērierīci STALKER Nr.26937 (verificēta un derīga ekspluatācijai līdz 2008.gada 6.februārim).

Automašīnas braukšanas ātrums pārkāpuma konstatēšanas brīdī bijis 76 km/h. Ņemot vērā pieļaujamo kļūdu +/ – 5 km/h, automašīnas braukšanas ātrums noteikts 71 km/h, jeb par 21 km/h pārsniegts atļautais braukšanas ātrums šajā vietā.

[11.2] LAPK 243.pants noteic, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar administratīvā pārkāpuma vietas apskates protokolu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, citu personu paskaidrojumiem, ekspertu atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video, u.tml).

Savukārt Ceļu satiksmes likuma 43.^{4}pants noteic, ka noteiktā braukšanas ātruma ievērošanu Ceļu policija kontrolē ar šim nolūkam paredzētām mērierīcēm.

Tiesību normas nosaka iespējamos līdzekļus, ar kuriem konstatējams administratīvais pārkāpums un kuri to pierāda. Tajā pašā laikā konkrēta pierādīšanas līdzekļa trūkums (ja vien tiesību normas tieši nenosaka konkrētu līdzekļu izmantošanu pierādījumu nostiprināšanai) pats par sevi nenozīmē, ka administratīvais pārkāpums nav konstatējams. Vēl jo vairāk, tas nevar būt pamats personas atbrīvošanai no atbildības, ja pārkāpums konkrētās personas darbībās ir konstatējams ar citiem pierādīšanas līdzekļiem. Šādā gadījumā ir jāvērtē esošo pierādīšanas līdzekļu pietiekamība, lai noteiktu konkrētās personas vainu un atbildību.

[11.3] Konkrētajā gadījumā fakts, ka automašīnas NISSAN braukšanas ātrums 76 km/h, kurš fiksēts ar ātruma mērierīci STALKER, nostiprināts ar šādiem pierādījumiem: 1)administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PB 282597 *(lietas 31.lapa)*; 2) Rīgas rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 3.nodaļas jaunākā inspektora *Dz.D.* 2007.gada 14.jūlija ziņojums *(lietas 36.lapa)*; 3) Rīgas rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 3.nodaļas jaunākā inspektora *E.M.* 2007.gada 14.jūlija ziņojums *(lietas 37.-38.lapa*; 4) lietas izskatīšanas laikā sniegtās liecinieku *Dz.D.* un *E.M.* liecības.

[11.4] *M.M.* sūdzībā norādījis, ka nav varējis pārkāpt atļauto braukšanas ātrumu, jo satiksmes plūsma bijusi intensīva un pieļauj, ka policijas darbinieki fiksējuši citas automašīnas ātrumu.

Tiesas ieskatā *M.M.* norādītie apsvērumi no loģikas viedokļa ir savstarpēji izslēdzoši un pretrunīgi, jo, ja satiksmes kustība ir bijusi intensīva abos virzienos, un neviens sūdzības iesniedzēju nav apdzinis un viņš pats nav veicis apdzīšanas manevru, tad nav saprotams, kādas citas mašīnas ātrums varētu būt fiksēts, ja konkrētajā ceļā automašīnas plūsma katrā virzienā notiek tikai pa vienu braukšanas joslu, un vēl pie tam pats sūdzības iesniedzējs pagalvo, ka visi braukuši ne ātrāk par pieļauto braukšanas ātrumu. Arī tad, ja konkrētais braukšanas ātrums būtu fiksēts NISSAN priekšā braucošajai mašīnai, tad tiesa nespēj rast racionālu pamatojumu tam, ka konkrēto transportlīdzekli policisti nebūtu apturējuši, bet apzināti un mērķtiecīgi būtu to uzrādījuši tieši *M.M.*

Bez tam *M.M.* norādītie paskaidrojumi par intensīvu ceļu satiksmi ir pretrunā ar dienesta ziņojumos norādīto informāciju un liecinieka liecībām, jo *M.M.* norāda, ka braukusi kolonna, bet no policijas darbinieku sniegtajām ziņā izriet, ka satiksme nav bijusi intensīva, kolonnas, kad mašīnas brauc ar ļoti mazu distanci viena aiz otras, nav bijis. Pieteicējam pa priekšu braucošā mašīna pabraukusi garām policijas postenim, un policistiem vizuāli izskatījies, ka kāda automašīna tuvojas pārāk lielā ātrumā, līdz ar to fiksējuši konkrēti NISSAN automašīnas ātrumu, par ko nepieļauj nekādas šaubas. Fiksētais ātrums tiek nostiprināts protokolā un, ja persona vēlas, STALKER tai tiek uzrādīts, pretējā gadījumā, ja persona pēc kāda laika izdomā, ka vēlas STALKER redzēt, tad tas nav iespējams, jo policijas darbinieks turpina uzņemt citu transportlīdzekļu ātrumus.

Vērtējot sūdzības iesniedzēja sniegto lietas apstākļu izklāstu kopsakarā ar citiem lietā esošajiem pierādījumiem, tiesas ieskatā priekšroka ir dodama policistu lietas apstākļu izklāstam, jo policistu administratīvā pārkāpuma protokolā, dienesta ziņojumos minētajam un tiesas sēdē liecinātajam par lietas apstākļiem, kas risinājušies, tiem pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe. Turklāt konkrētajā lietā nav nodibināts, ka policijas inspektoriem varētu būt kādas personiskas intereses, kas vērstas pret *M.M.*

[11.5] Tiesa, novērtējot lietā esošos pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, atzīst, ka [11.3] punktā norādītie pierādījumi konkrētajā lietā ir attiecināmi, pieļaujami un ticami. Ar minētajiem pierādījumiem ir pilnībā pierādīta *M.M.* vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā pēc LAPK 149.^{8}panta, proti, tieši *M.M.* ar automašīnu NISSAN braucis apdzīvotā vietā ar braukšanas ātrumu 76 km/h.

[12] Pamatojoties uz iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka nepastāv sapratīgas šaubas un uzskatāms par pierādītu fakts, ka *M.M.* ar automašīnu pārkāpuma konstatēšanas

brīdī apdzīvotā vietā Murjāņos braucis ar ātrumu 76 km/h, un, ievērojot pieļaujamo kļūdu, par 21 km/h pārsniedzot atļauto braukšanas ātrumu.

Konkrētajā gadījumā pilnībā sakrīt LAPK 149.[8]panta sestajā daļā ietvertās un pārkāpuma faktiskajā sastāvā konstatētās administratīvā pārkāpuma sastāva pazīmes. Tādējādi Iestāde pareizi kvalificējusi Sūdzības iesniedzēja izdarīto administratīvo pārkāpumu un pamatoti piemērojusi tiesību normas sankcijā paredzēto sodu.

Lēmumā tiesa nesaskata materiālo un procesuālo tiesību normu pārkāpumus, kuri varētu kalpot par pamatu Lēmuma atcelšanai. Līdz ar to pārsūdzētais Lēmums ir atzīstams par pamatotu un tiesisku, bet sūdzība noraidāma.

[13] Tiesa, pamatojoties uz procesuālās ekonomijas principu, nevērtē pārējos sūdzības iesniedzēja sūdzībā ietvertos apsvērumus, jo tie nevar ietekmēt tiesas nolēmumu pēc būtības.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu un Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

atstāt negrozītu Valsts policijas Rīgas rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 3.nodaļas priekšnieka 2007.gada 3.augusta lēmumu Nr.035/PB 282597–M–459, bet *M.M.* **sūdzību noraidīt.**

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā 20 dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese I.Putra